

3. Els Òrgans del Consell General

3.1. El síndic general

El síndic general representa el Consell General, assegura els seus treballs, ordena i dirigeix amb imparcialitat els debats, compleix i fa complir el Reglament i, en cas de dubte, interpreta.

En realitat, la figura del president, destaca en el si dels òrgans que dirigeix col·laborant molt decisivament en l'ordenació dels treballs i impulsant els procediments legislatius quan és necessari.

El president, alhora, malgrat ser membre d'un grup polític i accedir al càrrec en qualitat d'aquell, es constitueix com un alta magistratura arbitral, neutral i de garantia.

Garant de les funcions del Parlament i defensor de les minories parlamentàries. És l'òrgan de tutela dels drets dels parlamentaris i no de la majoria i està obligat a exercir les funcions de manera imparcial garantint i protegint la llibertat d'expressió i votació.

Per preservar la neutralitat no intervé en els debats, entenent que la direcció i la participació activa en els mateixos és contradictori.

En tant que guardià dels drets parlamentaris defensa davant del Tribunal Constitucional totes les decisions adoptades per la Cambra que han estat motiu de revisió en seu constitucional.

Presideix la Sindicatura, la Junta de Presidents, la Comissió Permanent i el Ple del Consell General, i pot exercir la presidència de totes les comissions legislatives permanents.

Al president li correspon també la competència de representació de la Cambra. Aquesta funció resulta especialment rellevant en la mesura que d'ella en depèn el bon desenvolupament dels contactes o de les relacions del Consell General amb els altres òrgans de l'Estat.

3.2. La Sindicatura

La Sindicatura és l'òrgan rector de la Cambra. El síndic general dirigeix i coordina la seva acció i està formada pel síndic general, el subsíndic general i dos secretaris. La Sindicatura és assessorada pel secretari general.

La Mesa té atribuïdes les funcions administratives (relatives al règim interior) i parlamentàries (d'organització dels treballs).

Entre les competències parlamentàries destaca per la seva importància, la qualificació dels escrits, això és l'acte d'admetre a tràmit els escrits. També, pren les decisions necessàries per a la continuïtat dels treballs, declarant, si cal, el procediment d'urgència, atorgant pròrrogues a terminis, etc.

La competència sobre la qualificació dels documents és una competència de naturalesa registral, però amb un clar contingut material del qual deriva la seva incidència en el desenvolupament dels treballs parlamentaris. Addicionalment, la tasca qualificatòria en si mateixa, és una tasca jurídica reglada en la mesura que s'exerceix d'acord amb el dret parlamentari i comporta la comprovació de la identitat entre un element fàctic i un normatiu i no polític o d'oportunitat. Són actes mitjançant els quals la Sindicatura examina els escrits i decideix sobre la seva admissió a tràmit.

En cas de discrepància aquestes decisions poden ésser objecte de revisió davant de la Sindicatura, que és la que resol.

En l'aspecte administratiu, la Sindicatura elabora el projecte de pressupost del Consell General, així com l'execució i posterior liquidació. És l'òrgan responsable de procurar pel bon funcionament del Parlament, en aquells aspectes materials com de personal i règim econòmic de béns de la Cambra, etc.

Els secretaris a més de participar en les deliberacions i acords de la Sindicatura, autoritzen les actes, les certificacions i les comunicacions.

Les secretaries generals s'identifiquen amb l'aspecte més tècnic de l'administració parlamentària i els hi correspon l'assistència, el recolzament i l'assessorament jurídic, tècnic i administratiu dels òrgans del Parlament.

3.3. La Junta de Presidents

En contraposició amb la Sindicatura, òrgan tècnic per excel·lència, la Junta de Presidents és l'òrgan polític, és aquell que acull als presidents dels grups parlamentaris, també al president del grup mixt, però no als consellers generals no adscrits.

Davant de la impossibilitat de reunir el Ple, amb certa assiduitat, o per resoldre qüestions de l'ordre o configuració dels debats, impossible d'examinar en el Ple, la Junta de Presidents es reuneix per abordar qüestions preparatòries sobre els procediments dels debats a celebrar en el Ple, per acordar la participació, la implicació del Consell General en diferents accions o per la distribució del treball parlamentari en les diferents comissions legislatives. És, en definitiva, el vertader impulsor de la Cambra.

La composició de la Junta, està formada pels presidents de grup parlamentari i presidida pel Síndic General, assistit per un secretari de la Sindicatura, ja que és necessària una interrelació entre ambdós òrgans, el primer com a òrgan deliberant consultiu i a vegades decisor, front al segon més executiu. Poden assistir-hi els altres membres de la Sindicatura, així com també un representant del Govern, que normalment hauria d'aportar certa informació sobre les pretensions legislatives i de l'acció política d'aquest, però la seva presència en aquest òrgan és potestativa.

Les decisions en la Junta es prenen pel sistema de vot ponderat, cada president representa el nombre de consellers generals integrants en el seu grup parlamentari i, per tant, només poden votar els presidents de grup parlamentari.

La Junta de Presidents marca en certa manera el pols i el temps del curs parlamentari. Entre les seves funcions destaca l'establiment del calendari en cada període ordinari de sessions.

3.4. El Ple

El Ple és l'òrgan suprem i fonamental del Parlament, diferenciant la terminologia de Ple d'aquells altres òrgans interns que estan destinats a preparar precisament el treball de les sessions plenàries, desbrossant i simplificant al màxim el treball parlamentari.

És característica del Ple, la publicitat de les seves sessions. Els consellers generals seuen en un lloc assignat a la sala de sessions per tota la legislatura, i normalment s'agrupen en funció de la pertinença als diferents grups parlamentaris.

No existeix un quòrum necessari per a la celebració de les sessions, i poden celebrar-se sessions amb menys presència de la meitat dels consellers generals, però perquè els acords siguin vàlids és requereix com a mínim l'assistència de la meitat dels seus membres.

Els acords s'adopten amb respecte a les diferents majories requerides per cada cas. Això és, majoria simple, majoria absoluta, majoria qualificada i majoria circumscripcional; estant, aquesta darrera, determinada per l'article 57.3 de la Constitució.

El Ple es reuneix en tres tipus de sessions: ordinàries, extraordinàries i tradicionals. (art. 51 RCG). Les sessions ordinàries es celebren durant els dos períodes de sessions establerts durant l'any, mentre que les extraordinàries es celebren durant els períodes entre sessions. Les sessions tradicionals en realitat són sessions acomodades a les previsions reglamentàries de les sessions ordinàries i són acordades per la Junta de Presidents, són sessions costumistes i que avui tenen com a missió sotmetre els informes de les diferents delegacions internacionals que participen dels diferents organismes internacionals dels quals el Consell General n'és membre.

3.5. La Comissió Permanent

La Comissió Permanent té la missió d'assumir les facultats pròpies del Consell General en el supòsit que aquest hagués estat dissolt o hagués finalitzat el mandat i en aquelles ocasions en què el Consell General es trobi entre període de sessions.

La fixació dels períodes de sessions obeeix a la necessitat de disposar d'èpoques més tranquil·les pel Govern per preparar la seva acció futura i impuls d'assumptes pendents, així com dels consellers generals per dedicar-se més intensament a la seva circumscripció electoral. Aquests lapses de temps també tenen per objecte assossegar i moderar la vida política.

La Comissió Permanent és al Consell General el reflex de la continuïtat dels òrgans constitucionals i, en definitiva, el de la continuïtat de l'Estat. Si el Govern existeix en virtut de la *prorrogatio* (article 77 CA) el Parlament malgrat actuï mitjançant altres òrgans menys usuals també ha d'existir.

Les prerrogatives i les funcions de la Comissió Permanent varien en relació al moment en què es troba el Consell General, entre legislatures, entre sessions, i durant els períodes de sessions.

L'article 56.3 diu que la Comissió Permanent vetlla pels poders de la Cambra quan aquesta es troba dissolta o en el període entre sessions. Malgrat aquesta afirmació, la Comissió realment només assumeix

clarament la representació del Consell General quan el Ple no es pot reunir per trobar-se dissolt, doncs, en tots els altres moments la defensa es troba compartida amb altres òrgans del Parlament.

A banda, de les concretes atribucions reglamentàries, la Comissió, durant els períodes entre sessions o entre legislatures, més enllà de vetllar pels poders de la Cambra, també té l'objecte de fer present, en la política, a la institució parlamentària, evitant que quedi preterida davant de l'opinió pública com a conseqüència de la seva passivitat davant d'esdeveniments d'importància.

La composició de la Comissió hauria de respectar, a més de respectar a parts iguals les circumscripcions parroquial i nacional, la representativitat de les diferents forces parlamentàries.

3.6. Comissions legislatives i altres

Les comissions legislatives són òrgans de treball especialitzats per matèries, que estan integrades per un nombre de consellers generals proporcional al nombre de membres que té cada grup parlamentari. Amb això, s'assegura que les comissions reflecteixin, fidelment i a petita escala, el perfil i la composició política del Consell General. També en poden formar part els consellers generals no adscrits.

El treball en comissió constitueix una fase, dins del procediment legislatiu, en la qual, per les seves especials característiques, es poden gestionar negociacions i acords entre les diferents forces parlamentàries.

Per tant, les comissions no són més que reunions restringides de cert número de parlamentaris, a fi de conèixer amb profunditat les diferents propostes legislatives que els corresponguin per raó de la matèria i que requereixen l'aprovació de la Cambra, presentant a aquesta un dictamen sobre cada una d'elles. En aquest sentit, les comissions són òrgans d'instrucció o de preparació que cerquen, a través seu, un mínim de reflexió que assegurï la idoneïtat de les futures decisions de la Cambra.

Ara bé, les comissions no es limiten a elevar propostes o dictàmens al Ple, sinó que assumeixen un poder decisorï en certes matèries. Les comissions poden demanar la informació i la documentació que considerin necessària per a la realització de llur tasca, poden servir de fur per a la compareixença, en sessions informatives, dels membres del Govern o altres autoritats, o bé poden ésser creades amb objecte d'estudi o d'enquesta sobre qualsevol qüestió d'interès públic. Per tant, les Comissions no són simplement òrgans preparatoris, sinó òrgans amb

certes facultats decisòries que se subroguen en la posició juridico-política ocupada per la Cambra.

A banda de les comissions legislatives permanents, es poden acordar la creació de comissions de tipus ad hoc, d'enquesta, d'estudi i també, comissions limitades a un cert període de temps, com les de legislatura.

Les comissions d'enquesta s'ocuparan d'aquells assumptes d'interès públic susceptibles de provocar l'interès del Parlament, per esbrinar la realitat d'una determinada situació respecte de la qual es planteja la possible existència de responsabilitats polítiques. Dites comissions pretenen obtenir informació per permetre que la Cambra es formi un judici, una opinió, en relació amb l'objecte investigat.

D'altra banda, l'objecte de les comissions d'estudi és una àrea de la realitat sobre la qual es formularan propostes d'actuació, sense que existeixin indicis de responsabilitats polítiques. És a dir, en l'exercici de la funció d'estudi el Parlament actua com a cambra de ressonància de les inquietuds socials formulant propostes d'actuacions dels poders públics sobre l'objecte d'estudi.

En l'àmbit legislatiu, les comissions actuen per mandat de la Junta de Presidents. En aquest sentit, a l'inici de cada legislatura, és la Junta que determina les habilitacions genèriques de les comissions legislatives permanents, essent habitualment atribuïdes les següents:

- A la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per a conèixer dels informes del Tribunal de Comptes.
- A la Comissió Legislativa d'Economia per a conèixer del control de les activitats de la Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, així com del control de l'Agència Andorrana de Protecció de Dades.

Així mateix, i fins a la data, la Comissió Legislativa d'Economia, seguint les disposicions del Reglament de la Fira concurs de bestiar nomena un representant d'entre els seus membres per formar part del jurat d'aquest certamen.

- A la Comissió Legislativa d'Interior per a conèixer de l'Informe anual del Raonador del Ciutadà i de les qüestions relatives als drets humans.
- A la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports per efectuar el seguiment del Consell General dels Joves i també del

premi d'investigació històrica constituït pel Consell General.

- A la Comissió Legislativa de Política Exterior per a conèixer de les qüestions relatives al comerç internacional així com, del seguiment dels Grups d'Amistat del Consell General amb d'altres Parlaments, amb el benentès que si algun altre conseller desitja formar part d'un determinat grup d'amistat pugui adherir-s'hi.
- I, a la Comissió Legislativa d'Afers Socials per a conèixer de tots els assumptes derivats de la condició de la dona i de la igualtat de gènere.